

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2018 r.,

sprawy **M. A.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i innych

w kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 lutego 2012 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 grudnia 2010 r., sygn. akt II K (...) na podstawie art. art. 542 § 3 k.p.k.

### **postanawia:**

- 1. stwierdzić, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania karnego prawomocnie zakończonego wobec M. A. prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 lutego 2012 r., sygn. akt II AKa (...)**
- 2. obciążyć Skarb Państwa wydatkami postępowania w kwestii wznowienia.**

### **UZASADNIENIE**

M. A. wskazanymi wyżej orzeczeniami został prawomocnie skazany za dwa przestępstwa- z art. 258 § 1 k.k. i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i wymierzono mu łączną karę 12 lat pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt V KK 399/12, oddalił kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną.

Obrońca z urzędu skazanego M. A. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 lutego 2012 r., sygn. akt II AKa (...), powołując się na podstawę określoną w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a) k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i art. 425 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt V KO 48/18, wniosek ten oddalił.

Skazany M. A. pismem z dnia 8 października 2018 r., wystąpił z wnioskiem o zbadanie możliwości wznowienia postępowania w wyżej wskazanej sprawie, albowiem jego zdaniem zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. wskazując, że uchybieniem tym dotknięte zostały orzeczenia Sądu I i II instancji oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2018 r., V KO 48/18.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Pismo skazanego zostało potraktowane jako zasygnalizowanie Sądowi Najwyższemu wystąpienia w jego sprawie uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych i uruchomiło przeprowadzanie czynności z urzędu. W przypadku potwierdzenia istnienia tego rodzaju uchybienia, doszłoby bowiem do wznowienia postępowania z urzędu, gdyż wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. z powodu wystąpienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48).

Zauważyć należy, że skazany upatruje sprzeczności nie w treści zapadłych wobec niego orzeczeń, a w istocie pomiędzy ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę jego skazania, a ustaleniami Sądu Okręgowego w G. w sprawie II K (...), która dotyczyła W. A., a który, jak podnosi skazany, został uniewinniony po ponownym rozpoznaniu sprawy wobec uchylenia przez Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie II AKa (...) wyroku Sądu I instancji w zakresie tego oskarżonego.

Analiza wyroków zapadłych w odniesieniu do skazanego M. A., w kontekście pisma skazanego, pozwala więc stwierdzić, że w sprawie nie występuje bezwzględna przyczyna odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiająca jego wykonanie, jako przyczyna

uchylenia orzeczenia, odnosi się bowiem do jego wewnętrznej sprzeczności i chodzi tu nie o każdą sprzeczność orzeczenia, ale tylko o taką, która uniemożliwia jego wykonanie. W przepisie tym chodzi więc tylko o istotną, zasadniczą sprzeczność dotyczącą treści tego konkretnego orzeczenia, a nie sprzeczność pomiędzy różnymi orzeczeniami zapadłymi wobec różnych osób.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy stwierdził brak podstaw określonych w art. 542 § 3 k.p.k. do wznowienia postępowania z urzędu, orzekając o kosztach na podstawie art. 638 k.p.k.